

Р Е Ш Е Н И Е

№ 96

град Перник, 27 март 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на тринадесети март две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ***

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия *** КНАХД №20 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр, с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „***“ ЕООД, гр. Перник, ЕИК по БУЛСТАТ ***, с управител *** против решение №762 от 12.10.2012 г. на Районен съд - Перник, I наказ. състав по НАХД №1957 по описа на съда за 2012 г. С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) №Т-НП-95 от 21.10.2011 г. издадено от Заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма срещу „***“ ЕООД, гр. Перник за нарушение по чл. 60, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) (отм. 13.07.2012 г.) и чл. 9 и чл. 10 от Наредбата за реда за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали (Наредбата), за което на основание чл. 115, ал. 3, предл. второ във вр. с чл. 115, ал. 1, т. 5 т ЗУО (отм.) и чл. 60, ал. 1 от ЗУО (отм.) е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4000 (четири хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е постановено при „многобройни съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила, което е довело до незаконосъобразни правни изводи.“ От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като реши спора по същество чрез отмяна на процесното наказателно постановление. Пред съда жалбоподателят не се явява. Представява се от адв. Велков, който от негово име заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата - Министерство на икономиката, енергетиката и туризма пред касационния съд не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, тъй като решението на

първата съдебна инстанция е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационния съд не са представени писмени доказателства във връзка със сочените от жалбоподателя основания за обжалване. Административнонаказващият орган – Министерство на икономиката, енергетиката и туризма не представя изискано от касационния съд като доказателство за осъществен в условията на повторност състав на процесното нарушение, влезли в сила към датата на извършване на деянието наказателни постановления.

Административен съд – Перник, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник, след преценка поотделно и в съвкупност на представените и събрани по делото доказателства, е приел за безспорно от фактическа страна, че на 01.06.2011 г. служители на Главна дирекция „Криминална полиция“ при Районно управление „Транспортна полиция“ – София при извършвана проверка в обект – площадка за изкупуване вторични суровини, находяща се в гр. Перник, стопанисвана от „***“ ЕООД, гр. Перник установили, че на същата дата дружеството е закупило отпадъци от черни и цветни метали (ОЧЦМ) от лицето Теофил Теофилов, като издадената покупко-изплащателна сметка (ПИС) с №110610004/01.06.2011 г. не е вписана в съответния Регистър за покупките и вноса на ОЧЦМ. За така установеното нарушение на „***“ ЕООД, гр. Перник, е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление (НП).

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, извършил служебна проверка на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание е установил, че същите са издадени от компетентни органи, в необходимата форма и със съдържание, съответно на повелителните норми на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения.

Приел да разгледа спора по същество първоинстанционният съд след преценка поотделно и в съвкупност на писмените и гласни доказателства, събрани в хода на съдебното следствие е постановил за безспорно установено, че жалбоподателят „***“ ЕООД повторно не е изпълнил задължението си на лицензиран търговец за извършване на дейност с ОЧЦМ, да вписва в съответния регистър точно и вярно всички обстоятелства

непосредствено след извършване на сделка за получаване и/или експедиране на ОЦМ.

Административен съд – Перник споделя изцяло позицията на първата съдебна инстанция относно факта на нарушение и неговото авторство. Районният съд е изложил подробни съображения защо квалифицира производството по налагане на административно наказание като проведено при спазване на закона и процесуалните правила, както и мотивирано се произнесъл по съществото на спора и факта на безспорност на извършено именно от наказаното лице неизпълнение на задължението по чл. 60, ал. 1 от ЗУО (отм.) във връзка с Наредбата. Не се приема оплакването на жалбоподателя за същественост на допуснатото в хода на административнонаказателното производство процесуално нарушение във връзка с вписаната дата на връчване на акта за установяване на административно нарушение, предхождаща датата на съставяне на самия акт. Фактът на погрешно, ръчно вписване на датата лично от управителя на дружеството върху разписката за надлежно връчения му акт не е ограничил правото на защита на наказаното дружество най-малкото защото подаденото възражение срещу така съставения АУАН е в 3-дневния срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, както и предвид своевременно и аргументирано (правилно или не) организираната по-нататъшна защита.

Касационният съд не приема и следващото оплакване съдържащо се в жалбата, във връзка както с непрецизност и неяснота на посочените в акта и НП обстоятелства по извършване на процесното нарушение, така и относно „разминаване“ на същите с посочените за нарушени законови разпоредби. В процесния случай факт в НП (както и самият жалбоподател сочи), е прецизиране на посочените нарушени норми на закона, със съответните препратки, без с това да се разширява „административнонаказателното обвинение“ предявено на дружеството-нарушител с акта, така че последният да не може адекватно да организира своята защита или да не е разбрал защо ще бъде административно наказан.

Касационният съд намира неправилно обаче прилагането в административнонаказателното производство на квалифициран санкционен състав по ЗУО за извършено нарушение в условията на повторност и съответно ангажиране на административнонаказателна отговорност на това основание. Пред първоинстанционния съд, както и пред настоящата инстанция административнонаказващият орган не ангажира доказателства, че към датата на извършване на процесното деяние е било налице влязло в сила НП, издадено срещу „***“ ЕООД, гр. Перник за същото по вид нарушение в срока и смисъла на §1, т. 15 от ЗУО (отм.). Незиследвал и неотчел този факт районният съд е постановил неправилно решение в тази му част. При тези изводи Административен съд – Перник в рамките на правомощията си като касационна инстанция ще следва да отмени обжалваното първоинстанционно решение и да измени наказателното постановление в тази му част при съобразяване с правилата на НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, в който смисъл е и ТР № 3 от 10.05.2011 г. на ВАС по ТД №7/2010 г.

В административнонаказателното производство и в производството пред съда безспорно са установени фактът на нарушението и неговото авторство, като единствено не е доказан елементът на повторност по отношение деянието и дееца в смисъла на §1, т. 15 от ЗУО (отм.). Следователно налице са предпоставки касационния съд да измени решението на първата съдебна инстанция, като приложи към процесното нарушение санкционната норма на чл. 115, ал. 1, т. 5 от ЗУО (отм.), като норма част от основния състав на същото нарушение в хипотезата на чл. 60, ал. 1 от ЗУО, извършено за първи път. Съобразно правилото на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН, предвид липсата на отегчаващи вината обстоятелства, както и факта на извършване на нарушението за първи път санкцията следва да бъде определена в размер на минимума, предвиден за процесното нарушение в приложимия към момента на извършването закон.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 354, ал. 2, т. 2 във вр. с ал. 1, т. 3 и във вр. с чл. 84 от ЗАНН Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №762 от 12.10.2012 г. на Районен съд - Перник, I наказ. състав по НАХД №1957 по описа на съда за 2012 г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №Т-НП-95 от 21.10.2011 г. издадено от Заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма срещу „***“ ЕООД, гр. Перник ЕИК по БУЛСТАТ ***, с управител *** КАТО ПРЕКВАЛИФИЦИРА административното нарушение по чл. 60, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) (отм. 13.07.2012 г.) и чл. 9 и чл. 10 от Наредбата за реда за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, като наказуемо на основание чл. 115, ал. 1, т. 5 т ЗУО във вр. с чл. 60, ал. 1 от ЗУО и определя административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.